

bleek bij wat meer wind langer te blijven vliegen.

Resultaten/vliegedrag.

Met de 2 sets spanners, zoals het originele ontwerp aangaf, vloog de vlieger bij nog al variërende oosten wind (bij ons aan de kust erg onrustig en sterk wisselend) zonder problemen, mits je de vlieger zijn gang laat gaan. Ik bedoel te zeggen, als je constateert dat de vlieger zakt

en je geneigd bent met enkele rukken in te halen, duikt hij naar voren en drijft ongecontroleerd vooruit, waarbij de vliegerlijn een diepe lus gaat maken. Na enige tijd had ik in de gaten, dat ik hem gewoon zijn gang moest laten gaan. Hij herstelt zich keurig, drijft naar achteren en trekt weer op. Enkele uren heeft hij zonder enig ingrijpen in de lucht gestaan. Bij windkracht 5 Beaufort westenwind (is aan de kust een regelmatig

wind) met de 3^e set spanners aangebracht blijft hij probleemloos vliegen. Kortom een geweldige aanwinst op mijn vliegerbestand.

Bouwers wens ik succes,

John Verheij, Den Haag.

---

de vis van jos en kaatje

Wie kent ze niet, Jos en Kaatje Valcke uit België. Behalve prachtige vliegers zijn hun objecten in de vliegerlijn ook om van te smullen. Neem bijvoorbeeld die prachtige vis. Die ziet er perfect uit en dat is niet alleen te danken aan het goede stikwerk, maar ook aan een klep in de bek van de vis. Dankzij die klep kan de lucht er wel in, maar nauwelijks uit en blijft zo prachtig in vorm. Achterin de bek is gaas meegestikt met daarachter een klep van stof, die alleen aan de bovenzijde is vastgemaakt. Zodoende kan de lucht er gemakkelijk in worden geblazen, maar niet snel ontsnappen, als de vis bijvoorbeeld op de grond bonst. Die klep zou noodlottig zijn geweest, als die er van begin af aan erin had gezeten, zo vertelt Jos.

De eerste keer dat we de vis gingen uitproberen stond er een strakke wind. Onze vliegerstek is een sportveld in de buurt. Uitgerekend op dezelfde dag vond hier een bekende Belgische wielervedstrijd plaats, Dwars door België, en er had zich heel wat volk verzameld op de grote baan naast het sportveld.

Maar aan die wielrenners hadden wij geen boodschap. We zetten een flowform in de lucht en bevestigden onze vis. Die vis heeft overigens een lengte van 12 meter en een doorsnede van iets meer dan 3 meter. Een behoorlijke jongen dus. De vis werd al snel opgeblazen en spartelde lustig rond aan de vliegerlijn. De uiteinden van de tomen had ik met twee grote wartels aan de lijn bevestigd. Alles

ging goed tot op een gegeven moment het noodlot toesloeg. Eén van de wartels brak af en door het volle gewicht op de andere wartel brak die ook af. De vis, volledig opgeblazen, vloog met de strakke wind mee in de richting van de finish van de wielervedstrijd. Juist op dat moment kwamen de eerst renners er aan!

We hoorden volop toeters en sirenes van de wedstrijdwagens en de politie. We durfden bijna niet te kijken... de vis vloog recht op de finish en de menigte af!

En God zij dank, aan de rand van het sportveld stond een hoog netwerk opgespannen om de voetballen binnen het terrein te houden. Onze vis kwam in het net terecht en omdat de vis nog geen klep in de luchtinlaat had, kon de lucht vliegensvlug uit ontsnappen. De vis werd

door de wind helemaal platgedrukt en bleef als een plat schilderij aan de muur in het net hangen.

Het was een spectaculair gezicht en wij hadden heel veel geluk gehad. Als het hele gevaarte op straat terecht was gekomen.... we durven er niet aan te denken! De foto van de vis in de sneeuw werd genomen in Canada (Lac des deux montagnes in St-Placide) bij een temperatuur van -30° C. Het was zo koud, dat de stof helemaal hard was en de opblaasbare delen van de vlieger en de vis een hele tijd nodig hadden om op een normale manier te vliegen. Het komische was, dat na het vliegeren de vliegers bijna niet meer in de zakken te krijgen waren, zo stijf was alles bevroren.

We hebben al heel wat beleefd met die vis. Aldus Jos en Kaatje.

Redactie

